

дитбудинок. Молодший братик та сестра опинились в різних дитбудинках через різний вік.

Отже, ця історія дозволяє побачити війну очима дитини. Такого типу джерела є суб'єктивними і можуть містити неточності, але дають змогу доповнити наші знання про війну.

Великодворський А.О.

ВІТВ НТУ «ХП»

ЗБРОЙНІ ФОРМУВАННЯ УНР

Сьогодні під час військової агресії Росії на сході нашої країни та проведення нею гібридної війни з 2014 року, велику увагу приділяють військовим формуванням, які стоять на захисті незалежної української держави. Сто років тому на українських землях теж була війна і тисячі українців взяли в руки гвинтівки з багнет-ножами, щоб вибороти для себе вільну країну.

Ідея створення української армії виникає на початку української революції, після падіння царизму. Восени 1917 р. утворився «Гайдамацький курінь». У серпні цього ж року був створений Перший Український Корпус, а у вересні – сформовано Другий Січовий Запорізький Корпус. Загалом було створено 16 українізованих частин у складі російської армії.

Взимку 1918 р. на підступах до Києва розгорнулися бої з наступаючими більшовицькими військами. Столицю обороняли Гайдамацький Кіш Слобідської України, Курінь Січових Стрільців, Помічний Студентський Курінь, курінь Вільного Козацтва, полк ім. кошового К. Гордієнка, Окремий Чорноморський Курінь, Залізничний Курінь, Автопанцирний дивізіон та інші невеликі військові загони.

В основному озброєння були «спадком» від російської армії. В умовах порушеного війною господарства промислове виробництво зброї і військової техніки майже припинилося. Тому використовувалося все, що мало бодай якусь цінність. Пізніше вдалося придбати й дещо з озброєння австрійської та

німецької армії. Завдяки технічним частинам при війську забезпечувались ремонт і підтримання всіх технічних засобів у бойовому стані.

Артилерія являла собою найкращу бойову формацію української армії. Чисельно артилерійський парк УНР та гетьманату включав в себе 1500 гармат різного типу. Основною гарматою була 76-мм дивізійна гармата зразка 1902 року.

Як один із засобів забезпечення тактичної і стратегічної переваги над ворогом використовувались панцерні потяги. Спершу це були звичайні потяги, підсилені конструкціями з дерев'яних брусів, мішків з піском тощо, озброєні польовими гарматами й скорострілами, згодом вони ставали краще захищеними та озброєними.

Чисельний склад цієї армії сягав до 100 тисяч, але після невдалої п'ятимісячної війни з радянською Росією лишилося тільки 30 тисяч, оскільки значна частина військ перейшла на бік радянського уряду. В травні 1919 року армія була реорганізована: з 11-ти дивізій створено п'ять самостійних груп.

Після укладення між Польщею та більшовиками Ризького миру (1921р.) українському війську довелося відходити на захід і, після перетину річки Збруч, його було інтерновано у таборах Польщі. Історія українського війська доби боротьби за незалежність у 1917 – 1921 рр. є гарним досвідом для нащадків Армії УНР – Збройних Сил, Національної гвардії, ДПСУ, добровольчих підрозділів, які боронять терени нашої рідної України.

Волчков А.М.

ХНТУСГ імені Петра Василенка

ГЕНЕЗА НАЦІОНАЛЬНОГО ВІДРОДЖЕННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ІСТОРІОГРАФІЇ

Цікаві й оригінальні думки з приводу генези та періодизації національного відродження в Україні висловив відомий представник новітньої української історіографії І. Лисяк-Рудницький. Він виділив три етапи на шляху